

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 78 0 Пр 022540 17 ПрвЛз
Бања Лука, 07.12.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Горане Микеш, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у прекршајном поступку против окривљеног Б.Ј., као одговорног лице у правном лицу С. а.д. П., због прекршаја из члана 54. став 1. Закона о заштити на раду, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости републичког јавног тужиоца, против правоснажног рјешења Основног суда у Прњавору број 78 0 Пр 022540 15 Пр од 10.01.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 07.12.2017. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Захтјев за заштиту законитости републичког јавног тужиоца се одбија, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Основног суда у Прњавору број 78 0 Пр 022540 15 Пр од 10.01.2017. године, окривљени Б.Ј., као одговорно лице у правном лицу „Стандард“ а.д. Прњавор је оглашен одговорним, због прекршаја из члана 54. став 1. Закона о заштити на раду, за који прекршај му је изречена условна осуда којом је утврђена новчана казна у износу од 250,00 КМ и одређено да се та казна неће извршити у року од 6 (шест) мјесеци, ако окривљени у том року не учини нови прекршај.

Поводом жалбе браниоца окривљеног, адвоката М.С. из П., Окружни суд у Бањој Луци је рјешењем број 78 0 Пр 022540 17 Пжп 2 од 29.3.2017. године, жалбу одбио и првостепено рјешење потврдио.

Против правоснажног рјешења, захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) је поднио републички јавни тужилац, због повреде закона.

Разматрајући спис предмета, овај суд је одлучио као у изреци рјешења из сљедећих разлога:

Према одредби члана 225. став 1. Закона о прекршајима Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 63/14) захтјев за заштиту законитости против правоснажних судских одлука републички јавни тужилац ће поднијети ако је повријеђен закон.

Захтјев није основан.

Аргументи из Захтјева се односе на тврдњу да је предузеће К. из Т. послодавац лицу, раднику Х.М., који је повријеђен критичне прилике, а не С. а.д. П., па слиједом тога нема прекршајне одговорности ни окривљеног Б.Ј., као одговорног лица у правном лицу С. а.д. П., за прекршај из члана 54. став 1. Закона о заштити на раду („Службени гласник Републике Српске“, број 1/08).

Изнесени аргументи из Захтјева, као и приједлог да се правоснажно рјешење преиначи и окривљени Б.Ј. ослободи прекршајне одговорности, односно да се укину и првостепено и другостепено рјешење, нису основани.

Наиме, одредбом члана 29. Закона о заштити на раду, прописано је да послодавац, код кога на основу уговора, споразума, или по било ком другом основу обављају рад радници другог послодавца, дужан да те раднике оспособи за безбједан и здрав рад у складу са овим законом.

Из ове одредбе произилази да се прекршајне одговорности за радње описане у изреци првостепеног рјешења, не може ослободити окривљени Б.Ј., као одговорно лице у правном лицу С. а.д. П., јер се у кругу тога предузећа, као наручиоца посла (инвеститора) десила повреда радника предузећа К. из Т., које је у корист С. а.д. П., изводило кровопокривачке радове. Како окривљени Б.Ј., као одговорно лице у правном лицу С. а.д. П., није поступио на начин како је то описано у изреци првостепеног рјешења, тиме је починио прекршај из члана 54. став 1. Закона о заштити на раду.

Из наведених разлога и на основу одредбе члана 225. став 2. Закона о прекршајима Републике Српске у вези са чланом 353. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске, одлучио као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић